

ת"פ 12729/05/15 - מע"מ ת"א 2,1 נגד א.א. חממה שיווק ומכירת מזון בע"מ, ראובן חממה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 12729-05-15 מע"מ ת"א 2,1 נ' א.א. חממה
שיווק ומכירת מזון בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מע"מ ת"א 2,1
נגד
הנאשמים 1.א.א. חממה שיווק ומכירת מזון בע"מ
2.ראובן חממה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לירון וקנין גולי

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי חמצני

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתו של נאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס להם 8 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד על שם הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**"), על פי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**") מתוכם 7 דוחות אשר לא הוגשו כלל. על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת 1 היא חברה העוסקת בקלייה ומכירת פיצוחים ורשומה כעוסק מורשה מספר 514051150 והנאשם 2 היה במועדים הרלוונטיים מנהלה הפעיל. הנאשמים לא הגישו את דיווחיה של נאשמת 1 לתקופות 2/14, 3/14, 4/14, 5/14, 6/14, 7/14, 8/14. את הדוח התקופתי לתקופה 10/13 על שם הנאשמת 1 הגישו הנאשמים באיחור, כמפורט בכתב האישום, סכום המס הנובע מדוח זה הוא בסך 3,086 ₪.

טיעוני המאשימה

2. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על מספר העבירות בהן הורשעו הנאשמים. כן ציינה את סכום קרן המס הנובע מהדוחות שלא הוגשו שהוא לשיטת המאשימה בסך 165,000 ₪, מקום בו לא יוכרו התשומות בגין מבקשים הנאשמים לנכות מס תשומות. עוד הוסיפה כי במידה ותאושר בקשת הנאשמים להכרה בתשומות יעמוד סכום המס שלא שולם על סך של 36,000 ₪. בדיון מיום 27.2.18 אישרה ב"כ המאשימה את דברי ב"כ הנאשם לפיהם הוסרו מלוא המחדלים מושא כתב האישום, ככל שתאושר הבקשה להכרה בתשומות. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים

המוגנים שנפגעו ולכך שמדובר בעבירות חוזרות ושהמחדלים לא הוסרו במלואם (באותה העת). לטעמה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה חמורה, ויש להשית על עברייני מס עונש של מאסר בפועל, בפרט כשהמחדלים לא הוסרו וגם במקרים בהם העבירות נעברו בשל קשים כלכליים. לטעמה של ב"כ המאשימה מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי ל - 7 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה, היא אירוע. בנסיבותיו של הנאשם עתרה כי יגזרו עליו הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה, לצד קנס במתחם שנע בין 5% ל-10% מסכום המחדל. בנוגע לנאשמת שאיננה פעילה עתרה להשתתף קנס סמלי.

טיעוני ב"כ הנאשמים

3. ב"כ הנאשמים הפנה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי, הביע חרטה כנה ואף שיתף פעולה בחקירה. כן טען כי העבירות בוצעו ללא תכנון מוקדם או תחכום. עוד הפנה לכך שהנאשם, יליד שנת 1980, קיבל התקף לב לפני כארבע שנים ומאז עבר חמישה צנתורים. לדבריו, הנאשמת היא חברה אשר הייתה שייכת לאמו של הנאשם, אשר נפטרה, והעבירות בוצעו על רקע מצב כלכלי קשה ומצבו הבריאותי הקשה של הנאשם, מה שאף הקשה על הסרת המחדלים. כיום הנאשם מטופל בטיפול תרופתי קבוע, נמצא במעקב רופאיו ומיועד לניתוח מעקפים. עוד ציין כי מספר דיונים נדחו בשל אשפוזו של הנאשם בבית החולים. בנוסף, הפנה לכך שהנאשם גרוש ואב לשני קטינים אשר חזר לאחרונה לחיות עם גרושתו.

4. ב"כ הנאשם הפנה למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לכך שאין לו נכסים והוא מוגבל בבנק. לטענתו חובותיו של הנאשם עומדים על כ-200,000 ₪ והנאשם נמצא בהסדר נושים. כיום עובד הנאשם כסוכן מכירות ומשתכר סך של כ-5,000 ₪ לחודש. בעת הטיעון לעונש הפנה ב"כ הנאשם לכך שעד כה שולמו כ-24,000 ₪ על חשבון המחדל, הציג את בקשת הנאשם להכרה בתשומות והוסיף כי ככל שהתשומות יוכרו סכום המחדל יעמוד על 18,896 ₪. כאמור, בדיון מיום 27.2.18 עדכן כי המחדל הוסר במלואו על ידי הנאשם, ככל שתתקבל הבקשה להכרה בתשומות, והמאשימה אישרה את האמור. נוכח המפורט ולאור מצבו הכלכלי הקשה עתר כי הנאשם יחתום על התחייבות חלף הקנס.

דבר הנאשם

5. לדברי הנאשם, המדובר בעסק של אמו שנפטרה ולאחר שקיבל התקף לב לא ידע מה מתרחש. למרות מצבו הכלכלי הקשה הצליח לגייס כספים על מנת להסיר את המחדלים ובכוונתו "לסגור זאת כמה שיותר מהר". הנאשם הבהיר שכל ענישה חמורה תפגע במשפחתו ותחזיר אותו שנים אחורה מבחינה כלכלית ועסקית. עוד ציין שרק בעת האחרונה הוא החל "להתיישר" והוסיף כי הוא מיועד לניתוח מעקפים ומצבו הבריאותי לא פשוט.

דיון - קביעת מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד על פי הוראות החוק, פוגע בשיטת גביית המס וגורם לחסר של ממש בקופת המדינה ואף פוגע פיקוח רשות המסים. בנוסף

נפגע הערך החברתי בדמות שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק תביא להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש. משכך, אין להקל ראש בעבירות מסוג זה. יש לזכור שכשבעבירות מע"מ עסקינן, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה. בנוסף, בתי המשפט עמדו לא אחת על חשיבות הרתעת הרבים כאשר עסקינן בעבירות מס, תוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013)).

7. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, מדובר בביצוען של 8 עבירות, 7 מתוכן בשנת 2014 בתקופות עוקבות בהן לא הוגשו דוחות כלל ודוח אחד לחודש 10/13 אשר הוגש באיחור. סכום המחדל הכולל הכרה בתשומות עמד על סך 36,000 ₪ והוסר במלואו על פי עדכון בדיון היום. המדובר בסכום שאינו גבוה במיוחד. (ללא הכרה בתשומות הסכום עומד על סך 165,000 ₪). בעת בחינת הנסיבות יש ליתן משקל לטענות הנאשם לפיהן הרקע לביצוען הוא מצבו הרפואי שאינו פשוט לצד קריסה כלכלית, כאשר במקור הייתה הנאשמת שייכת לאמו אשר נפטרה. עוד נתתי דעתי לכך שהעבירות לא בוצעו תוך תחכום או תכנון מקודם. כלל נסיבות אלה מביאות למסקנה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשיו של הנאשם איננה ברף הגבוה. לעניין מספר האירועים, מצאתי לקבוע כבקשת המאשימה - כל עבירה כאירוע, ואף לא נטען אחרת על ידי ב"כ הנאשמים (ראו בהקשר זה רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.03.2014)). בשים לב שהמדובר בדוחות עוקבים וברקע לביצוען של העבירות, הרי שהמתחמים יהיו חופפים במידה רבה.

8. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, כל צד והפסיקה התומכת בטענותיו. יפים לעניין זה דבריי כב' הנשיאה ברלינר (כתוארה אז) בעפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015) לפיהם מדיניות הענישה הנהוגה היא רק אחד המדדים לקביעת המתחם ולא בהכרח החשוב שבהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו, מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק. לצד זאת, יש לזכור את חשיבות אחידות הענישה (ראו בהקשר זה ע"פ 6544/16 **ניסנצויג נ' מדינת ישראל** (21.2.2017)).

9. עיון בפסיקה מלמד כי בדרך כלל, מדיניות הענישה מושפעת מכמות העבירות, השיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. עוד עולה כי בחלק גדול מהמקרים, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על מאסר מותנה בגין כל אירוע, גם כאשר עסקינן בסכומי מס משמעותיים וביצוע שיטתי של עבירות. כך לדוגמא נקבע ברע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.06.2015) (להלן: "**רע"פ אבו הלאל**") בו דובר במחדל בסכום גבוה של כ-400,000 ₪ שלא הוסר לצד מספר רב של עבירות, 26 במספר, לאורך שנים. על הנאשם נגזר בסופו של יום עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה למשך 8 חודשים. ניתן אף ללמוד על מקרים רבים בהם גזר בית המשפט עונש של מאסר מותנה בלבד וקנס לצדו מקום בו הוסר המחדל במלואו, או בחלקו הגדול, גם במקרים בהם דובר בביצוע עבירות בסכום משמעותי, לעיתים אף בהסכמת המאשימה.

10. לצד זאת, מקום בו לא הוסרו המחדלים נוטים בתי המשפט לגזור על נאשמים עונשים ממשיים בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואף מאסר מאחורי סורג ובריה (ר' רע"פ אבו הלאל, רע"פ 6901/16 **פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל** (27.9.2016), ת"פ 1737-11-14 **מע"מ ת"א 1,2 נ' אניל נס** (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 42740-03-16 **מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם** (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 36736-10-13 **מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח** (22.10.2014), ת"פ 22589-03-12 **מדינת**

ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ (17.9.2013), ת"פ 32531-03-13 מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח' (27.1.2014).

11. לסיכום, בראיה כוללת ניתן לקבוע כי במרבית המקרים, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לאירוע שהוא עבירה, הוא מאסר מותנה והעליון כולל עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח. במקרים בהם לא הוסרו המחדלים כלל או מקום בו הוסרו באופן חלקי, כאשר דובר בריבוי עבירות והיקפי מס משמעותיים, גזרו בתי המשפט במקרים רבים עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. לעיתים, כאשר בוצעה הסרת מחדל חלקית או כאשר דובר במספר לא רב של עבירות או סכום מחדל שאינו גבוה, או בנסיבות מיוחדות נגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרים אחרים בהם דובר בסכומי מס שאינם גבוהים ובעיקר מקום בו הוסרו המחדלים במלואם, או כאשר הורשע הנאשם בגין איחור בדיווח בלבד, נגזר עונש מאסר צופה פני עתיד בלבד לצד קנס.

12. בנסיבות אלה, מתחם העונש ביחס לכל עבירה של אי הגשת דוח במועד, היא אירוע, יעמוד בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל, כעתירת המאשימה. כאשר לעבירה הנוגעת לאי הגשת דוח במועד כשזה הוגש באיחור, יעמוד מתחם עונש המאסר בין מאסר מותנה למאסר בפועל בן 5 חודשים.

13. לעניין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום וממשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. לקחתי בחשבון את טענות הסנגור בדבר מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ומצבו הרפואי הגם שלא הוגשו כל אסמכתאות לנטען. אתחשב בנטען בעת קביעת מתחם הקנס, אך אינני סבורה כי המדובר בקושי המצדיק הימנעות מגזירתו. בנוסף וכידוע, יש לאזן בין רכיבי הענישה הנגזרים על נאשם. כך, לו הייתי נמנעת מהשתתפות קנס, נכון היה להחמיר ברכיבי הענישה האחרים. לאחר שקלול הנסיבות המפורטות לעיל לצד חשיבותו של קנס בעבירות מסוג זה, יעמוד מתחם הקנס בין אלפי שקלים ל- 10,000 ₪ ביחס לכלל האירועים, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

14. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים. הנאשם הוא יליד שנת 1980, ואב לשני קטינים, לדבריו לאחרונה החל לשקם את חייו. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי ואף שיתף פעולה בחקירתו. על פי טענת הסנגור והנאשם, מצבו הכלכלי של הנאשם קשה. הנאשם עובד כיום כסוכן מכירות ומשתכר סך של 5,000 ₪ לחודש ולדבריו החל לשקם את חייו. עוד נטען כי לנאשם חובות בסך 200,000 ₪, והוא מצוי בהסדר נושים. הנאשמת קרסה כלכלית ואיננה פעילה. מצבו הבריאותי של הנאשם אינו שפיר, בהיותו חולה לב אשר עבר 5 צנתורים ואף מיועד לניתוח מעקפים.

15. הנאשם כאמור הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות למעשיו. הודייתו ולקחת האחריות לא הייתה רק מהפה החוצה והוא פעל על אף מצבו הכלכלי והבריאותי להסרת המחדלים. כאמור, בדיון מיום 27.2.18 הובהר כי הצליח להסיר את מלוא המחדלים, ככל שתאושר הבקשה להכרה בתשומות. בדיון היום הובהר על ידי ב"כ המאשימה כי

מבחינת ההליך הפלילי הוסרו מלוא המחדלים על ידי הנאשם. - עניין זה ייזקף לזכותו. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה. (ר' רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)).

16. לאחר שקילת כל אלה, , אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 2 מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס עפ"י חוק מס ערך מוסף מסוג עוון.

לנאשם 2 קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 15/1/19**, ובכל 15 לחודש. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם 2 יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 14 ימים. חתימת ההתחייבות עד היום בשעה 15:00.

לנאשמת 1 שאיננה פעילה קנס על סך 10 ₪ אשר ישולם תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.